

SZARVASI UJSÁG.

Képes hetilap, a társadalom, közgazdaság és irodalom köréből.

ELŐFIZETESI ÁR:

Égész évre	5 frt. - kr.
Félévre	2 frt. 50 kr.
Negyedévre	1 frt. 25 kr.

Egyes szám ára 10 kr.

MEGJELENIK:

hetenként egyszer, vasarnap.

Az elszámlált pénzek, úgy a lap személyn részét illető közídemények a szerkesztőhöz Szarvasra érkezzenek.

A nylt-térben minden garmondsor díja 25 kr.

HIRDETESEK

átányozáron vétetnek fel.

A hirdetések az "Arpád" iróluma és nyomdai intézetbe küldendők.

Budapestben a munkaszámú hirdetéseket elfogadja Mudrony és György hirdetési irodája Barátok tere 4. sz. Athenában a "Gazdasági" továbbá A. V. Gárdoséknál, serevitel 3. sz. a.

A tavasz tündére.

Szarvas 1880. apr. 29-én.

Lapunk hosszú idők óta buzgólkodott minden lehető módon az érdekelt közönséget a vasut iránt minél inkább hajlandóvá tenni és megküzdeni mindazon akadályokkal, a melyek a vasut létrehozása ellenében minduntalan felmerültek.

Most végre eljutottunk amaz örömteljes naphoz, a mely meghozta nekünk azt az igen örvendéles jelenséget, hogy véglére a vasútvonal hivatalos megnyitásáról és az ez alkalomból való impozáns ünnepélyességekről referálhatunk, s e napban a jó eszme diadalát üdvözöljük, azon eszméet mely a maga tényeiben hivatalva van Szarvas városát a virágzás magasabb fokára juttatni.

Sok oldalról jutott már kifejezésre azon gondolat, mely szerint mi egyes kiváló egyének buzgalmának, vagy pedig a magas kormány jóakarátának köszönhetnők e nagy fontosságú intézmény létrejövételét.

Mi uraim készségesen ismerjük e tényezők üdvös közrehatását és szívesen is szavazunk köszönetet érte; de egyet ne feledjünk ki a dologból.

A szarvas-mezőtéri vasut létrehozásában a leg-

főbb érdem magáé Szarvas városáé. Szarvas város művelt és felvilágosult polgárságáé azért, mert nehéz küzdelmek után készséggel hajlott azon nagy anyagi áldozat meghozatalára, melyet a vasut létrehozása igényel. Tagadhatlanul legfőbb érdem illeti tehát azt a közönséget, amely minden félreértés és pártviszályokból kibontakozva, fel tudta fogni az anyagi és szellemi cultura egyik legnagyobb horderejű intézményének hasznát és nem késett meghozni érté az áldozatot. Ha tehát a toasztok és poháresengések vig zaja el is hangzott immár, nekünk meg lesz engedve az, hogy hő üdvkívánatunkat tolmácsoljuk azoknak, akik nem csak lelkesedni tudtak egy szép eszméért, hanem annak nagy áldozatok árán érvényt is szereztek.

A vig lakomán összeesengtek a poharak, az örömi zaját hallatta a zsúfolt néptömeg. — Bemünk a hallott szép szavak egy magasztos érzés visszhangját kellették. Jól tudják uraim, hogy szegény hazánk élettáján mennyire veszélyesen rágódnak a nemzetiségi küzdelmek férgek. A loyális magyar nép készséggel nyújtá a különféle ajku népeknek mindenkor a kenyeret és szabadságot. De legujabban is, a mikor a kétségbeesés mámorával küzdött a magyar elnyomóival, a szerb, oláh, sokhelyt a német polgárok ellenük fordultak és megsebzették a magyar szívet fájón, mérgesen. De a nemes magyar nép

F Á R C S A

Egy szerelmes történet.

— Irta Jules Jamm. —

Este hét óra körül volt, midőn már a feljövő hold sugarai elomlenek lassu rezgessel a tájon, s szelid összeütkezésbe jönnek a lemeno nap bucsut lövelő sugaraival. A munkások hazáik előtt vartak az enyhetadó alom e jövetelet, mely nem hagyott magára soka g varni, hisz munka jart előtt, midőn körülbelül felet tevek meg utunknak. Egy jó modu hazban akartak engem elhelyezni. Képzelfenek maguknak egy nagy-nagy galambházat, melynek tetozete felmagasodik, és csuesban végzodik, mint a Sganarelle kalapja, s egészben a nyu alom és a tisztesség benyomasat teszi. E haznak nem volt csak egyetlen földszintes szobaja, két agygyal belsejében. Az egyik az öreg Marguerite anyóé volt, a másik a yban éjjelenként az ó fiatal unokahuga pihentek ki a nap faradalmait: a Fanchon. Igen, az ó neve egyszerűen Fanchon. En nem rontom el a bajt, szep barna lany, mely így fuzodik nevedhez leghivebben: én előttem te mindig Fanchon maradsz.

A sebesült embert mindig bizonyos költői ragyogvány veszi körül; nem tudom, az-e ez, mely fájdalomban nyilvánul, s nyilt bepillantást enged érzelmeibe, azért őszintebb s megnyerőbb, — annyi bizonyos, hogy a sebesülthöz vonzódik mindenki s látta bar valaki először, olyan gondtal apoja, mintha már ismerte volna evekkel ezelott. A sebesült olyan neheznek érzi fejet, a gondolatok összefuzódnak

sebe fájdalmas érzeteivel, s midőn együtt átbizsere nek az egész testen, oly szerü rangast okoznak, mely az alom csalodasához hasonlít. Ilyen érzelmekkel szállítottak engem is agyamba. Az egyetlen szoba két nyugvó helye köze helyeztek egy harmadikat is. S így nekem Fanchon oldala mellett lehetett aludnom. Boldog ember! Ez a sebesült első nyul légiuma.

Az első szükségletek kielégítése után visszavonult minden, és hagytak engem aludni.

Sebesült állapotom daczara almom volt, a szerelem miatt sult alma... S ez talan szebb volt, mint Helen unokanoverem szelid tekintete.

Ime az alom:

Körülbelül egy óráig feküdhettem, a szobában nemi esend uralgott; a hold világa besüött a tetőn keresztül bejött az ajton, beomlott az ablakon, a téglakon át. A keményen mindenütt. Elaraszott a holdsugar. Érzelmeim uraltak minden gondolatomat, s elragadtak azt képzeletekre, tervek szövéssere. Nem aludtam csak felszemmél; a masikkal nezttem és lattam. Csendesén, halk tipegéssel lépett szobamba két nő, kiket eddig még nem lattam, az egyik öreg, a másik fiatal; emez viruló üde arczu, halvánv és elaszott a másik: fehér ősz haj köríté ránczos homlokát az egyiknek, míg a másik szép fejről dus fekete haj omlott alá karcsu nyakara, mely fehér és sima volt, mint az-elefántcsont.

— Jó estét Fanchon! monda az öreg asszony halkkal.

— Jó estét nagymama! felelt Fanchon.

S a két ó, kiknek minden porcikaja oly annyira kü-

megújulva és megerősödve nem fordult ellenük véres megtorlással; ellenkezőleg, a békés fejlődés nyugalmában türelemmel és szeretettel kívánja meghódítani mind e testvéreket a magyar szent állameszmének. A magyarok Istene adja meg, hogy sikerüljön e nagy munka.

Ne feledjük, hogy Békésmegyének is van körülbelül 60 000-nyi tót ajkú népe. De ilyen tótokat sokat adjon az Isten a magyar hazának. Szívben és nyelvben magyarok ők már. A magyar elem gyűrűként veszi őket körül és ők készséggel fogadják el annak nyelvét és szokásait.

Szent és magasztos hivatást teljesítünk mi Békésmegyében? Józan türelem és békés társadalmi érintkezés útján nyerjük meg szláv ajkú polgártársainkat a magyar eszmének. Hogy ez mennyire sikerült már nekünk, mutatja Szarvas város példája. 1848-ban a szent szabadság küzdelmében a szarvasiak háromszoros sorozás útján küldték dalias ifjúságukat a szabadság zászlója alá és amidőn az alvidéken a ráczok földönfutóvá tették a magyar népet, száz nyomorult családot fogadott akkor a szarvasi tót nép vendégszerető kebelébe.

De jelenben is készséggel fogad el népünk minden olyan eszközt, a mely őt azon büszkeségéhez vezeti el, hogy magyarnak vallhassa magát.

Mint hogy pedig vasutunk a szomszéd magya-

ombózott egymástól, oda jöttek atyamhoz, atóleltek egymást, es ismétiek: jo eset!

Sok bu viharzott mar el fejem fölött az evek sorával, mindennek elfeledtem az emléket: de arról el nem feledkezem soha, minő két csok érinté ekkor homlokomat. Lehetetlen azok hatását olyan hűen visszaadni, mint kellene: fagyasztott az egyik, mint a jég, s tüzet öntött belem a másik; agyam jobb oldalán állott az öreg asszony, balján a lány oly szépen, s olyan halavanyan. S az egyik csok, mely megijesztett, a másik, mely a szerelem bolondjává ton egyszerre, — nagyon összeütközött érzelmeimben.

A két nő letérdelt. Az öreg asszonynak májdnem egész alakját lattam: reszkető sovány karjait, sarga kezeit, meg görbült testét. Fanchont csak részben szemlelhetém: fehér nyakat, alaömlő haját, vállait, s kacsóit, melyek imara kulcsolkak. Aztan hallottam az ajtatos susogást, melylyel az imakat szoktak elmondani. S a két nő ajkai imadkoztak én értelm, fölsóhajtnak neha, s néha lecsüggesztve fejüket, könnyörögtek tovább.

Nem tudtam már tovább uralkodni magamon. Lehunytam szememet, s fölsóhajtottam. Fanchon rögtön fölugrott s mellettem volt.

— Mi baja van önnek? — mondá oly érzéstől remegő hangon, mintha imáját folytatta volna. — Fáj talán valahol?

— Égek, — mondám Fanchonnak.

Megfogtam kezét, s érezhette miként égek.

Az öreg asszony is megszakítá imáját, s hozzám jött.

— Fazom, — mondám neki.

Megfogta a kezemet, s érezhettem rajta, hogy hideg, mint a jég.

rokkal való békés társadalmi érintkezést nagyban elő fogja mozdítani: tehát a magyarosodásnak is egyik eszköze lesz.

Mi tehát újjongva üdvözöljük azt, mint a magyarság szent törekvésének egyik igen alkalmas eszközét!

A vasuti lakomán is — egyet kivéve — csupa magyar beszédeket hallottunk. És a nép, az lelkesen kiáltá reá az „éljen”-t. Szép és dicső jelenség ez uraim, nyilván arra vall, hogy népünk érti és átérzi a magyar szót és magyar igét. Végtére üdvözölnünk kell még azon örvendetes eseményt is, hogy a vasut közhasznú intézményének ünneplésekor háttérbe szorult minden politikai felekezethesség és pártállás.

Városunk jóléte mindnyájunk közös üdve.

A szarvas-mezőtúri szárnyvasút megnyitási ünnepélye.

A lázas izgatottsággal várt nap — a szarvas-mezőtúri szárnyvasút megnyitásának napja végre elérkezett. És ezzel ténynyé vált egy 25 ezernyi lakosságú város polgársága nagy többségének évek óta táplált régi vágya s be van töltve egy városunk haladását gátló szükség. A mai nap ünnepélyessége impozans kifejezése volt annak az örömnök, melyet érez a szarvasi polgárság zömének az a része, mely saját boldogulását a köz boldogításában keresi.

S csakugyan úgy volt, hogy égtem is, faztam is egyszerre.

A két nő megámogatta homlokom, s én éreztem, hogy el fogok amladni újra...

Éljadtam májdnem ringatva az öreg asszony hosszas lelekezete, s a szép gyermek halk pihegése által.

Milyen boldog voltam! Soha sem éreztem magam ilyen jól az udvarnál, vagy a Brunswick-uradalomban, vagy a Wolfenbüttel hercegek között.

* * *

Engedjek meg, hadd beszéljek erről az első szerelmemről. Fanchon fiatal énk leánya volt, karsu es csinos; engem gondozot, figyelt sebemre, s megszakítá átmat ejjel, hogy inni adjon nekem, ha elfogott a laz. Lassan gyógyultam es Fanchon nem veszite el türelmét. Midőn már felkelhettem agyamból, Fanchon készséggel ajánla föl támogató karját, melyre tudaszkodva lephettem a szobában néhányat. Nagyon nebezen ment eleinte. Az alatt pedig beszélgettünk mindenfeletről. Ő elmondta nekem, a mit csak tudott arról a kis körrel, melyben élt; beszelt a spanyol lovagvarak eleményeiről, s kaczagott, néha sirt is, maskor örült.

— Vigyazz Fanchon! — még elejtesz.

Három hónap lefolyta alatt ő volt v'gasztalansom, boldogságom. Segitettem neki az öltözködésnel. Én tartottam a tükröt, ha meg akart igazítani valamit arca körül, én adtam át neki a szallagot, melylyel haját kötötte csomóba, s én segédkeztem az őv felkötésében, melylyel karsu derekat körülfonta. Fanchon elfogadta szolgálataimat minden magyarázat nélkül, valamint örömmel segített rajtam ő is.

Ezrekre menő nép lepte el a pályaudvart és környékét már a déli órákban. A kereskedő bezárta üzletét, a mesterember ott hagyta műhelyét, a földműves felvette ünneplő ruháját, hogy jelenlétével is sanctiót adjon annak a műnek, a mely lehet talán terheket róv rá, de előmozdítandja a város összes érdekeinek ápolását. Hölgyeink, kik számos alkalommal megmutatták már, hogy tudnak lelkesedni a közérdekekért: koszorúkkal kezökben várták a vonat érkezését. Végre délután 3 órakor a fellobogózott, s koszorúzott vonat berobogott az induló ház elé, magával hozva a kiküldött vizsgáló bizottság tagjait, s néhány érdeklődő vendéget a fővárosból.

A bizottság tagjai a következők voltak: Madarassy Pál, pénzügyminist. államtitkár, Ronsberger Benedek a tiszavidéki vasút igazgatója, Rindskopf főfelügyelő, Görgei János, a tiszavidéki vasút jogtanácsosa, Kovács Lajos vasúti főfelügyelő, Kilényi Hugó, a bizottság vezetője, Dorogszági Dénes, ke. esk. minist. titkár, Kacsóh Lajos titkár, Móricz Pál városunk képviselője és a tisz. vid. vasút igazgató tanácsosa, Pum József, királyi főmérnök, Salacz Ferencz és ifj. Jancsovics Pál mint Békésmegye küldötte. Mint vendégek jöttek: Zsilinszky Mihály, orsz. gy. képviselő, Sipos Orbán, kir. tanácsos, jász-nagy-kun-szolnokmegye alispánja.

A megérkezésnél a város birája Ballazár Lajos üdvözölte meghatott hangon a bizottságot, mint a város vendégeit; Móricz Pál orsz. képviselőnk rövid szavakban köszönetet mondván, — a bizottság hozzá fogott a pályaudvaron levő épületek megvizsgálásához, s azok fölött meglegedését fejezte ki.

A bizottság megvizsgálván a pálya udvarán levő

Néha nagyokat nevetett ügyetlenségemen, s böles oktatásokat adott: miként járjak el tolettje körül.

Ha valaki azt mondta volna Fanchonnak: „Fanchon, az ön szobalánya egy előkelő német főúr,“ — Fanchon, bizonyos vagyok benne, nem törődött volna vele.

Nem tudtam már érzelmeimen uralkodni, ennyi kísértésnek ellenem nem állhattam. Szinte ellenemre, egész valómat uralta ez az édes érzés.

— Jó estét Fanchon! — mondám neki minden este, s ő sohasem hunyta le addig szeméit, míg nem felelt köszönetemre: „jó estét!“

Tizenöt nappal első sétánk után Fanchon nem volt többé olyan nyugodt, alma nem volt rendes: nem aludt el mindjárt imája után, csak sóhajtozott s nyugtalanul forgolódott fekhelyén; néha sirt is, máskor meg fölnevetett szagotlan; reggel midőn felébredt, szeméi körül vörös karikák voltak, s ő halvány volt, olyan halovány, mint egy nagyvilági hölgy.

— Talán beteg ön Fanchon?

Fanchon nem felelt semmit; fejét lecsüggeszté, mintha valami nagy bánata volna, szeméiben könnyük ragyogtak, aztán elnevette magát. Látni kellett, hogyan tudott szomorodni, s miként lett hangulata egyszerre vig. S én elfeledtem ekkor Fanchont homlokon csókolni.

De szomorúsága már-már anynyira nőtt, hogy nekem aggodalmaim tamadtak. S valóban, ha csak egy kissé figyelmesebben vizsgálom a dolgot, úgy viseltem magam irányában, mint egy csábító. Pedig én nem akartam durva kézzel megrontani az ő ártatlansága himporát: s nem akartam szívében olyan érzelmeket felkölteni, melyeket talán a keserű csalódás könnyeivel kellend megfizetni.

épületeket, letelepedett a gabna szinben terített asztalokhoz, melyek mellett már körülbelől 500 ember foglalt helyet. Az első toasztot városunk birája Ballazár Lajos mondotta, emelve poharát a város felvirágzására s az egyetértésre. Után Zsilinszky Mihály Moricz Pálra, mint a tiszavidéki vasút igazgató tanácsosára emelt poharát. Móricz Pál elhárítván magáról minden érdemet, éltette Szarvas város áldozó közönségét, a Tiszavidéki vasút igazgatóját, Szapáry Antal grófot s a kormányt. Salacz Ferencz szolgabíró Szarvas város áldozó közönségére, Békés megyére, s a kormányra ürité poharát. Pól Dániel, városunk főjegyzője Mező-Túr városára emelt poharát. — mert ugymond — ha Mező-Túr városa jó karban tartotta volna országutját, mely egyúttal a mi közlekedési vonalunk is volt, — Szarvas város közönsége tán még hosszú idő múlva sem érezte volna magát indítatva arra az áldozat készsége, melylyel a most már teljesen elkészült művel létre hozta. — Dr. Télessy József járás-orvos, igyekezett eloszlatni azoknak az aggodalmát, a kik kételkednek a vállalat sikerében, s nagyon nagyra tartják azt a terhet, a mit a város áldozat-készségével magára vett. — Glazner Armin orvos töl nyelven az adózó polgárságot éltette, mint a mely a városra e vállalatból származható terheket viselni fogja.

Az ebédnek s a számtalan pohárköszöntésnek az est velett végett. A bizottság tagjai nagy részben még az nap külön vonaton vissza utaztak Budapestre.

A nap élményeit rögtönzött tánczvigalom fejezte be, mely a „Bárány“ vendéglőben rendeztetett táncz-

Ezeket gondolva, meglehetősen szigorú erkölcsi prédikációkat tarték magamnak. Sőt gyavasággal is vadoltam magam, mert nem is mertem szeméi közzé nézni Fanchonnak, megfogni kezét, s azt mondani neki: — „Fanchon szeretlek.“

Bátortalanságommal legalább fölért eljárásom erénye. Azzal altatgatám el az önkényt feltoluló vadakat, hogy az egyiknek hiánya a másiknak letelét bizonyítja. De ez alatt érzelmeim fejlődése más irányt vón. — „Ha csak bátorságom volna!... — sóhajték föl. — Igen, lesz bátorságom, és feleségül fogom venni ezt a kis paraszt leányt: Fanchon, meg fogom kérni kezedet anyadtól... Rajta Frigyes, bátorság! boldogságod legyen szemed előtt első serban feledé el a fényes, de hideg nevet, melyet viselsz; a gögöt, mely sajátod: s térj a természeteshöz, a széphez, az ártatlansághoz.“ — Így beszéltem magamhoz naphosszant, e gondolatok tölték el fejem, s ezek foglalták el, s részben el is üzték — almaimat. S végre én is kezdtem nem aludni, mint nem tudott a udni többé Fanchon. S ha nagy nehezen behunytam szeméimet rövid időre, iszonyuan kineztek. Előjöttek sirjaikból őseim, a pánczélos, fegyveres lovagok, a régi nemes vitézek, s ez a régi hadsereg rám dült, karjaimra feküdt, kezeimet szorongatá, ránehezedett térdeimre, s mind azon könyörgött, hogy ne becsstelenítsem meg e házasság által a nemesi vért, ne kövessem el e méssalliance-ot. Oh, mennyire terhemre voltak önök nekem, Wolfenbüttel hercegei!

(Vége következik.)

kedvelő fiatalságunk által. A tánczvigalom esti 9 órától reggeli 4 óráig tartott nagyszámu, díszes közönség részvétele mellett. A négyeseket 40 pár tánczolta, s az egész mulatságot lankadhatatlan jókedv jellemezte.

Igy ünnepelte meg közönségünk a város nagy napját, mely annak életében nevezetes, nagy horderejű forduló pontot képez.

H I R E K.

— **A huszárok** pénteken, ápril hó 30-án, érkeztek Csabáról városunkba, hol két évig lesznek elszállásolva. A század részére kaszárnya-helyiségül a Mázor feleház rendeztetett be.

— **A vasút megnyitása** alkalmából a bejáró bizottsággal együtt Zsilinszky Mihály gyomai országgyűlési képviselő és Zsilinszky Endre lapszerkesztő úr is körünkbe érkezett, s pár napig városunk vendége volt. Ugyanesek ez alkalomból Gróf Károlyi Lajos és Gyula grófok szentisi birtokaik látogatását városunkon keresztül utazva ejtették meg.

Hymen. Nyácsik Soma önyösen ismert szarvasi fiatal kereskedő f. hó 4-én tartja egybekelési ünnepélyét Mázor Vilma kisasszonnyal. A frigyhez jó kívánatainkat fűzzük.

— **Meghívó.** A békésmegyei régész- és művelődéstörténelmi társulat f. évi május 9-én délutáni 5 órakor Gyulán, a megyeház dísztermében nyilvános felolvasással egybekötött gyűlést tart, következő tárgysorozattal: 1. Elnöki megnyitó beszéd, Göndöcs Benedektől. 2. Thaly Kálmán egyetünk tiszleletbeli tagja, felolvasást tart „A szent-andrási csata és Gyula ostromáról 1705-ben.” 3. Zsilinszky Mihály, olvas a békésmegyei jakobinus mozgalomról 1795-ből. 4. Haan Lajos bemutat néhány érdekes régészeti tárgyat. 5. Elnöki zárszó Göndöcs Benedektől. (Zártülésben tárgyalatni fognak a folyó ügyek, jelesül: titkári, muzeu nőri és pénztárnoki jelentések s netalán indítványok.) A társulat ülésén megyénk művelődés ügyének minden barátját szívesen látjuk s arra ezennel tisztelettel meghívjuk. Gyulán május 1 1880. Göndöcs Benedek elnök. Zsilinszky Mihály, főtitkár.

— **Braun Jakab** ur családi körében kedves ünnepet ültek e hó 29-én. Városunk egyik szép és kedves jelenségét, Braun Katieza kisasszonyt vezette oltárhoz Perlusz Sándor váczki kereskedő. — Esküvő után kedélyes vacsora következett; csakhamar vig tánczra perdült az ifjuság, ami csapongó jókedv mellett viradtig tartott.

— **Moricz Pál** ur, városunk orsz. gyűl. képviselője a vasút megnyitási aktust megelőzőleg a pályaudvarban múlt hó 29-én beszédet tartott választóihoz. A beszéd elején a t. képviselő ur a vasút áldásos következményeit fejtegette s a szállítási differenciákból kimutatta, hogy a nyerendő haszon bőven kifizeti az esetleg fizetendő garanciát. Majd áttért a politikai élet eseményeire, melynek főbb kérdéseit sorra szelöztette. A beszéd végén a választók élénken megéljeneztek a t. képviselő urat.

— **Vizbefut.** Egy Molnár Pál nevű 12 éves iskolás gyermek ápr. 26. a betlehem-városrész alatti kubikokban fürödvén, oda fulladt. Ezen évenként ismétlődő sajnós esetek arra ösztönözhetnék rendőrségünket, hogy állandó partöröket alkalmazna a Körös mentén városunk alatt, kik a szabadban való fürdést megakadályoznák.

— **Mező-turi hírek.** A mező-turi zendülés ügyében az alispáni vizsgálat e hó 17-én befejeztetvén, az elfogottak szabadon bocsájtattak s a vizsgálati iratok a karcazi kir. törvényszékhez terjesztettek be. — Az elfogatást többen kikerülték, kik akkor jöttek haza Turra, midőn már az alispán székhelyére távozott. — Érdekes jelenet fordult elő a gáton, midőn a polgári biztosul kiküldött alkapitány, Jóna János ur egy század gyalogsággal a gátat birtokába venni akarta. Előállott ugyanis az alsó résziek ügyvéde, s kijelentette, hogy „protestál.” Mire a polgári biztos, ki különben kir. honvéd százados, katonás humorral kérdé: „Talán csak tréfal fiskális ur, mert lássa, nekem egy századom van, s így ellentmondását csak úgy vehetem komolynak, ha protestatiója mellé szinte egy század katonát állít.” — A víz az alsórészi vízközön már mindent tönkre tett, sőt a felsőrészi vízközön is kitört, s daczára, hogy a nagymérvű átvágáson roppant sebességgel ömlik a Körösbe, a felsőrészi Berettyóban máig sincs nagyobb apadás 150 centiméternél. — Hogy az alsórészi vízközt az első napokban ily mérvben elaraszította a Berettyó, annak a körösi „Turtó gát” késedelmes át-mészése volt az oka, mellyel az illető márnök ígérete ellenére 24 órát késelt s így a „Herülő gáton” átzuduló viznek lefolyása nem lehetett. — Ez minden esetre intő példa volt Mező-Turnak arra, hogy ne akadályozza tovább a hortobágy-berettyóvidéki társulat által tervezett turi Berettyó csatorna kiásatását. — Az ápril 24., 25- és 26-án megtartott mező-turi országos vásár a lehető legsilányabbak közzé tartozott, a baromvásár, mint az áruvásár igen ritka volt, s daczára az eladóra hozot áruk csekély mennyiségének, a kereslet még ennek sem felelt meg — Tűz. játékból. Ápril 28. d. e. 11 órakor Pap Sándor mező-turi lakos apró gyermekei játékból főztek a szalmás ólban, míg hon levő apjuk betegesen feküdt. A tűz csakhamar ura lett a helyzetnek s belekapott két szomszéd házba is, melyek közzül egy teljesen elhamvadt, míg a másikat sikerült a gyorsan érkezett oltóknak kétfelé vágni s így a tűz tova terjedését meggátolni. Legnagyobb szerencse hogy szélcsend volt, különben a sűrűn eső száraz nádfedeleket nagyobb területen megmenteni lehetetlen lett volna. Ez alkalom ismét észébe fogja juttatni az előljáróságnak, hogy mindenkit víztartó allítására kötelezzen, mert míg egy-egy tüzeset elő nem adja magát, erről nem igen szoktak gondoskodni a lakosok. — **A d i s z k e r t és sétatér** Mező-Turon, melynek hiánya rég érezhető volt, most már munkában van, a város műkertészt tart s Bolváry Antal ur szomszédjábanani téren sétatért készített s úgy itt, mint a temető mellett nagyobb kiterjedésű leendő díszkertben a befásítás már kora tavasszal megkezdett. — **Üdvözítés** karhatta lo m m a l. A plebánus Mező-Tóron annyira hiszi isteni küldetését e földön, miszerint n-hogy hívei magyar éneklés által paradicsomi jussukat elveszítsék, most gyümölcs-oltó Boldogasszony napján a szertartás latin nyelven vihetésére a hatóságtól rendőri fedezetet kért és kapott a templomba. — **A z i s a m u l t** hónapban történt a plebánussal, hogy midőn a gyászmenet a temetőbe érvén, reá kezdett a „Paradicsomba vigyenek az angyalok” halotti énekre, a Plebános ur segédletével visszafordult s haza ment. De még is szép, hogy a szentelt vizet oda adta az elkárhozott menetnek csak ő nem akarta az éneket ezen az eretnek magyar nyelven hallani. — **Kántorján** is kifogott a tური ember. Az is itt történt, hogy a kántor az iskolai gondnok két leányának haragjában biz n megvallotta, hogy inkább apjuknak két borjuját tanítja meg, mint e két bóbítás bábút. Az öregnek se kellett több, előhívja kanászát s elküldte két borjuval a kántorhoz, no meg négy frtot is adott a kezébe, hogy a tandíjját is fizesse meg a borjukért.

— **Haláló-ás.** Városunkban általános megdöbbenést keltett azon szomorú hír, melyszerint Petőfi István, a Geist-család gazdasági főtisztje, a halhatatlan költő testvéröccse, f. hó 30-án, reggel, hirtelen elhunyt P.-Csákon. A halál egészen váratlanul ragadta ki a fáradhatlan jeles férfit tevékenységi köréből, élte délpontján, 54 éves korában. — Petőfi István egyike volt az Alföld legkitűnőbb gazdáinak, szervező képességét a Geist család nagy terjedelmű birtokai fényesen igazolják. Ifjabb korában a költészet terén is sikerrel működött, s mint hazafi, végig küzdötte szabadságharcunkat s a nemzeti ügyért fogságot is szenvedett. — Vele, kinek utódjai nem maradtak, a Petőfi-család végkép kihalt; de élete mindenben méltó volt a halhatatlan névhez, melyet viselt, s mely emlékét megőrzi. A gyászbeszéről kiadott jelentés így szól: „Özvegy Geiszt (Áspárné a maga, és gyermekei nevében őszinte részvétellel tudatja régi hű és sikeresen tevékeny főtisztjének, Petőfi István tisztartó urnak, folyó hó 30-án reggel, élte 54-ik évében, szívszélhűdés következtében történt hirtelen halálát. Az elhunytnak földi maradványai május hó 2-án, délután 5 órakor fognak a csáko-pusztai sírkertben örök nyugalomra tétetni. Áldás és béke hamvaival.”

Kolumbácsi legyek Dévát és környékét meglepőék a kolumbácsi legyek. A tapasztaltabb gazdák már előre felttek fölük, mint a száraz idők ilyen nem épen ritka vendégétől — apr. hó 26-kán beköszöntöttek roppant nagy számmal; megrohantak a mezőkön levő marhákat. És csak pár óra alatt is igen nagy pusztítást vittek végbe a dévai marháknak, különösen a bivalyokban. Déva utcait már több fedi a hazatérő és utközben elhulló szegény párákból. Ha eső nem lesz nagyobb mérvű pusztításoktól tartanak.

— **A bosszu.** Tabon apr. 20 este Lukács József odavető esztrádista mester bosszúból felgyújtotta Horsa Pal tabi polgár szőlőhegyi hajlékát: a tűz bekapott a szomszéd hajlékba is, s mindkettő teljesen leégett, azonkívül a készletben volt edények is elhamvadtak. E bosszúzó tette Lukácsot az indította, hogy a mint az nap délután Horsa szőlőjében több tarsával mulatott, egyik társával összeveszett, ki őt egy karóval megverte. Lukács szó nélkül távozott a hajlékból, azután a szőlőhegy előtt elterülő gyepre telekelt, és borsot foralt Horsa ellen az rt. mert ez mint házi gazda nem kelt védelmére. Midőn borsotvetett, visszament és a hajléknak szappal fedett tetéjét meggyújtotta, s aztán elszaladt.

Rövid hírek. A királyi pár május 4. érkezik Budapestre. A király május 9. visszautazik Bécsbe, a királyné azonban még néhány napig Budán marad. — Az akadémia tagjelöltjei sorában gr. Szecsenyi Béla s gr. Zichy Ágost is van. Az előbbi kínai, az utóbbi japán utazása folytan. Az operahézzal, a pályázók között csak Engel s Dunaúszky szobrászok nem kaptak munkát. Összesen 16 szobor készítenő, melyek Huszar Adolf, Szász Gyula, Kiss György, Brettyánszky, Strohl és Donat szobrászokra bíztattak. — Écsy László b.füredi fürdőigazgató felkérte a közlekedési minisztert, hogy az idény alatt mersekelt aru menetjegyeket engedélyezzen. A miniszter megígérte, hogy megteszi, a mennyit lehet. — Kinesemet baj érte s jelenlegi idényben nem fog futni. Egy kétéves esikő a napokban megrugta, mi daganatot okozott. A daganat elmúlt, de Kinesem most is sántít. Azt hiszik, hogy kismérvű csontbasadást szenvedett. — A nemzeti színházban Csiky Gergely Mukányi vigjátéka a bizottság által egyhangulag elfogadott. A vigjáték októberben kerül színpadra. — Pellagits agitátort, ki felségsejtés miatt elfogadott

és Nemetbojnál megszökött, a múlt napokban Vukovárot újra elfogták és erős őrizéssel Petrinjébe kísérték.

— **Nagyszerű ajándék.** Somogyi Károly esztergomi kanonok Szeged városának ajándékozta 60.000 kötetre menő könyvtárát. Az alapító-okmányban a nagylelkű adakozó még 1000 forint évi járulékot is biztosít a könyvtár fenntartási és gyarapítási költségeire, kikötve, hogy Szeged városa e célra legalább ugyanennyit fordítson minden esztendőben. A város már helyet is jelölt ki e gyűjtemény számára.

— **Virág Benedek** félszázados elhalálozásának jubiláris megünnepléséhez Somogyban nagyban készülnek. Tervben van a költő összes műveinek új és teljes kiadása. Az ünnep idején Somogy megye összes népiskolái megkapják Virág népiösen írt életrajzát arcképeivel, egykori lakhelyének és sír-emlékének metszeteivel, hogy így a nép gyermekeinek is alkalmuk nyíljon kegyeletesen megismerni a megye iki ünő fiát. A felmerülő költségek fedezésére a járásokból már 160 forint gyűlt be, melyet Dr. Ompolyi Mátyás Ernő, mint a Virág-ünnepély kezdeményezője és bizottsági tagja az alispántól átvett.

— **Felhívás** alföldi gazdasági- és erdész-társainkhoz. A magyar korona területén foglalkozó gazdaságosok és erdészek segély-egyesülete a l. 1880 évi febr. 10 és 11-én Budapesten tartott közgyűlésen megalakulván, ezen alakuló közgyűlés egy részint a fővárosban, részint a vidéken lakó tagokból alakított választmányt küldött ki, s ezt első sorban azzal biztatta meg, hogy a már megalakult segély egyesület kebelében igyekezzenek a u y u g d i j i u t é z e t e t mentül előbb létesíteni. A választmány e tekintetben lelkesen kezdte s komoly megfontolással párosult erellyel folytatja az előmunkálatokat. A birtokos urakhoz felhívást intézett: az ajánkozó birtokos tarsulatoknál akuba becsatlakozott, s saját szavértőivel is megteheti az előszámlásokat stb. stb. — Mindezen törekvés azonban sikertelen marad mindaddig, míg a választmány tájékozva nem lesz az iránt, hogy mintegy hány tagja van hazánkban a segélyegyletnek. Miért is aláírásukat becsatlakozott ki a választmány s vidéki tagjait segélyegyleti tagok gyűjtésére hívta fel. — Minthogy pedig kívánatos, hogy az aláírások lehetőleg tömegesen terjesztessenek fel legkesőbb május hó végéig, és minthogy a jó ügy érdekében különben is óhajlandó, hogy az e terepen nemes példával előttünk járt földi kartársaink módjára mi alföldi gazdaságosok és erdészek egybegyűljünk s egyet adjunk: ennelfogva tisztelettel kérjük Békés-, Congrad-, Bihar-, Jász-Nagykún Szolnok-, illetőleg Arad-megyői kartársainkat, szóval mind azokat, kik egyesületünk törekvésével partolják, s kiknek B.-Csaba legkönyebb elérhető központul szolgál, legyenek szivesek **f. 1880-ik évi május hó 17-én, pünkösd hét.én, délután 3 órakor, B.-Csabán, a kaszinó helyiségében megjelenni.**

E nap délelőttjén a békésmegyey gazdasági egyesület közgyűlést tartja. Ezért, és a Csabán összpontosuló vasúti vonatok érkezési és indulási idejére való tekintetből is legalalmasabbnak véltük a mondott napot és órát választani. — Székács István jószág felügyelő Orosházán, Ferber Béla tisztartó Csudaballán, választmányi tagok.

Tarkaságok.

Kérdik az egyetemi orvos-tanártól, hogy miért bocsátott át oly sok képzetlen hallgatót a vizsgakon.

— Hat hiszen később ezek fognak minket consiliumokba hívni.

* * *

Talleyrand és kárpitosa. Talleyrand ur kárpitosa már regóta vart a kires külügyér számára készített gyönyörű kocsit árának kifizetésére. Egy izben sikerült behatolnia ő nagyméltósága színe elé, kezében a számlával.

— Önnek tartozom, tehát szükség, hogy ki legyen elégitve, ennél mi sem lehet igazságosabb.

— Oh! polgár minő kegy!

— Ebben éppen semmi kegyet nem látok.

— Mennyire halás vagyok!

— Épen semmi halával nem tartozik azért.

— Tehat csakugyan azt igéri ön, hogy ki leszek fizetve?

— Minden bizonynyal.

— S mikor, polgartárs?

— Mikor!... Oh! ön nagyon kíváncsi!

* * *

Voltaire és az isten szolgálja. Voltaire egy izben egyik barátjával sétálgatván, szembe találnak egy urvacsora vivő papot és kiseretét.

A nagy bölcsész a menetet megpillantva, levette kálapját.

Barátja ezt látva, kérdezte tőle, hogy kibekült-e már az istennel?

Mire Voltaire így felelt:

— Köszönünk egymásnak ha találkoztunk, de nem beszélünk együtt.

* * *

Hathatós gyógyszer. Z... ur, nagyon bázartos természetű férfi és gyakran panaszkodott ipjának azon allítólagos sok bosszúság miatt, melyeket neje okoz neki.

Az após vegre megúnva ezt, így száll hozzá egy izben.

— Ez igazán bosszantó önre nézve a végén is. Ha leanyom folyton ily rosszul viseli magát, ki fogom tagadni ot vagyonomból.

Z... ur nem ment hozzá többé panaszra.

* * *

Egy irlandi ember a törvényszék elé került többnejűség miatt. Het asszonyt vett el feleségül egymásután — a telhetetlen.

Hogy lehet valakinek olyan megkeményedett szíve, hogy így megcsalhasson hat szerencsetlen nőt? — kérde a bíró.

— Hat kérem egy jó nőre akartam akadni, s még így sem sikerült.

* * *

Egy utas valami okból nem volt megelégedve szobájával, s mással kívánta azt fele-cserélni. Kapott is ugyanazon emeleten egy ép akkora szobát, mint volt az előbbi.

Mikor aztán fizetésre került a sor, látja, hogy első szobája két frankkal, a második pedig hárommal szerepel a számlán.

— Miért drágább ez amannal? — kérde a vendéglóstól.

— Oh kérem, mert a másodikban -- óra van.

— Hol? kérde az utas.

A vendéglős az ablakhoz megy, kinyitja és nagy büszkén mutat a városház tornyának oda látszó órájára.

Tudomány és irodalom.

— Beküldetett hozzánk a következő mű: „A honalapítói emlékszóbor kérdés, függelékül az orsz. m. k. zeneakadémiai újjászervezéséhez.” Irta Borsody Szilágyi Dezső építész. Két térkép meléklettel. Ára 80. kr. Kapható Budapesten Aigner Lajos könyvkereskedésben. Ajánljuk az érdekes művet a nagy közönség figyelmébe.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos:

Sipos Soma.

Ház- és szálló-eladás!

Alólirottak a szentesi úton, a „Sas” vendéglő szomszédságában levő 1600. szám alatti háza, mely a belső piac térrhez igen közel esik, s

egy bolt helyiséggel, 3 szobával, kamarával,

pinceszével

van ellátva, előnyös fizetési feltételek mellett **szabad kezbel**

eladó.

Ugyisint alólirottak a Maczó-érben levő és jól gondozott

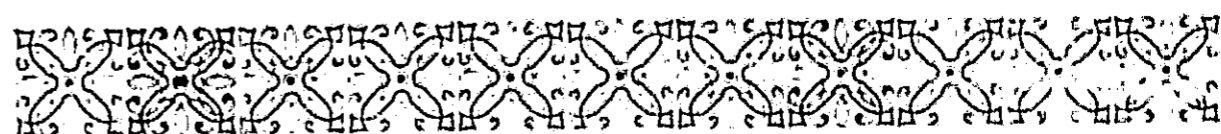
szállója

akár öl, akár holdszámra bármikor eladó.

Venni szándékozók értekezhetnek alólirott tulajdonossal.

Kalmár Soma,

Szarvason.

HIRDETÉSEK.

Triesti Azienda assicuratrice

legrégibb biztosító-intézet, fenáll 1822-ik év óta

12 millió frt biztosítási alappal.

Értesítés a t. biztosító közönséghez.

Budapest, 1880. apr. havában.

Mintán a jégbiztosítást ezen 1880. évre megnyitottuk, van szerencsénk a t. biztosító gazdaközönség figyelmét kiválólag azon okból intézetünkre felhívni és terményeinek jég elleni biztosítására ajánlkozni, mivel ez idén különösen a repeze termelő gazdaközönség részére fontos új kedvezményt nyújtunk; miután a repeze és más olajnövények levágatásuk után is jégkárosításnak vannak kitéve, a biztosítást minden díjpótlék nélkül a repezevágatás kezdetétől számított 8 napra kiterjesztjük, holott minden más intézetnél a biztosítás az aratással megszűnik; ezen kedvezmény azon feltételhez kapcsolván, hogy a vágás kezdete az első aratási napon nálunk bejelentésük, továbbá, hogy a repezével egyidejűleg vagy a repezevágás napjáig gabnatermései is nálunk biztosítottak.

Intézetünk több év óta minden versenyintézet közt a legolcsóbb jégbiztosítási díjakat számítja és az idén külön díjengedményt nyújt a gabnaneműektől, a biztosítási díjakat pedig szeptember hó 1-ig váltó mellett hitelezni hajlandó.

Az illető vidékekre kiszabott díjtételeink és díjengedményeink közölni, bevallási ívek kaphatók minden jelentékenyebb helységben szervezett kerületi ügynökségeinknél és az ország nagyobb városaiban létező kötvény kiállítás joggal felruházott főügynökségeinknél.

A triesti Azienda assicuratrice magyarországi képviselőse.

Szarvason kerületi ügynök Marcsák István.

3-3

Tisztán kezelt, vetésre alkalmas

eredeti

pignoletti tengeri

kapható

m.-mázsánként 8 frtjával helyben

Décsy Ferenczről.

2-2

Nagyérdemű közönség!

Tisztelettel tudatom a nagyérdemű közönséggel, hogy

czukrász és mézeskalácsos üzletemet

folyó évi május 6-tól kezdve a körház-utczai Weibberger-féle saját házámba helyeztem át.

Szükségesnek láttam ezen lakváltoztatást a nagyérdemű közönségnek tudomására hozni, s egyszermind továbbá szives pártfogásába úgy magamat, mint üzletemet ajánlani.

Szarvas, ápril 30-ik 1880.

Lévay Imre.

czukrász és mézeskalácsos üzlet tulajdonos.

1-3

Gazdászok, gépészek, gépmunkások, iparosok figyelmébe!

Alólírott ajánlja **oroszvászon, tűzoltó-czvilch**, sima és esikos terraszövetek, továbbá kékfestő-kelmékből dúsan berendezett raktárát a

nyári idényre.

Ugyanitt **czernászövetek** a legújabb minőség szerint kaphatók, melyekből **egész öltözetek** elkészíttetése is elvállaltatik

6 forinttól feljebb.

Tisztelettel

Fischbein Ignác,

posztó- és rőfös-kereskedő SZARVASON, saját házában.

1-3